

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/705/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113206453
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113206453.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľa: O. S., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/XX, R., zastúpená Mgr. Soňou Grošaftovou, advokátkou, so sídlom O. X, XXX XX R., proti odporkyni: V. U., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, R., v konaní o zaplatenie 26.555,13 eur s príslušenstvom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu v Žiline zo dňa 29. mája 2014 č.k. 14C/155/2013-76, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaním napadnutých častiach **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej súd návrh vo zvyšku zamietol, ponecháva **n**
e d o t k n u t ý .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozhodol rozsudkom o žalobnom návrhu navrhovateľky o vydanie bezdôvodného obohatenia tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 26.555,13 eur, spolu s 5,75 % ročným úrokom z omeškania od 28.2.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd návrh vo zvyšku zamietla. Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 1.540,18 eur a tieto zaplatiť na účet právnej zástupkyne navrhovateľky do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odporkyňa je povinná zaplatiť súdny poplatok z podaného návrhu vo výške 1.593,- eur na účet Okresného súdu v Žiline, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozsudku prvostupňový súd popísal zistený skutkový stav, obsah jednotlivých vykonaných dôkazov vrátane listinných dôkazov. Následne citoval ust. § 451 ods. 1 a § 456 a § 457 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s odôvodnením právneho posúdenia veci prvostupňový súd uviedol, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že odporkyňa prijala plnenie na kúpnu cenu vo výške 800.000,- Sk, pričom kúpna zmluva bola neplatná. O neplatnosti zmluvy rozhodol právoplatne súd, pričom účastníkmi konania o neplatnosti boli aj terajší účastníci a rozsudok sa vzťahoval aj na nich a je voči nim záväzný. Nakoľko sa jedná o nehnuteľnosť, túto nie je možné odovzdať, pre potreby vrátenia postačuje samotné konštatovanie neplatnosti zmluvy, pričom záleží len na vlastníkovi nehnuteľnosti, či sa bude domáhať prípadného vypratania. Navyše, navrhovateľka nemohla odporkyni ani nič vrátiť, nakoľko táto takisto nebola vlastníkom veci a pre vrátenie v zmysle ust. § 457 Obč. zák. postačuje, aby vlastníkovi bola umožnená k dispozícii s vecou.

Pokiaľ sa jedná o tvrdenia odporkyne o okolnostiach a nemožnosti vrátenia obohatenia, tieto súd považuje za irelevantné k povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie a navyiac za vyslovene účelové. Odporkyňa vôbec nebola zastúpená advokátom v konaní o neplatnosť úkonu, preto nemohla vynaložiť žiadne prostriedky na právne zastúpenie, určite nie v podstatnej výške, pričom prevažnú časť prostriedkov zatajuje, resp. odmieta uviesť nakladanie s danou sumou. Takisto súd považuje za irelevantné tvrdenia odporkyne o podvode na jej osobu, pretože právo ona, možno v súvislosti aj s inými osobami, pozmenila písomný právny úkon a takto nedovolené manipulovala s prejavom vôle až v takom rozsahu, že obsah pôvodného prejavu vôle nebolo vôbec možné zistiť.

Po výzve na vydanie bezdôvodného obohatenia, odporkyňa bola povinná vrátiť prijaté prostriedky ktoré prepočtom konverzným kurzom podľa zák. č. 659/2007 Z.z. vo výške 30,126 SKK/Eur predstavujú 26.555,13 eur.

Nakoľko odporkyňa prostriedky, ktoré v súvislosti s uzavretím kúpnej zmluvy prevzala, nevrátila ani po výzve právnej zástupkyne navrhovateľky, hoci z rozsudku o neplatnosti právnych úkonoch musela vedieť o vzniku bezdôvodného obohatenia skôr, súd zaviazal odporkyňu na vydanie bezdôvodného obohatenia navrhovateľke podľa § 457 Občianskeho zákonníka vo výške 26.555,13 eur. Zároveň z dôvodu omeškania sa odporkyne s vydaním bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo nasledujúci deň po doručení výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia bez ohľadu na poskytnutie lehoty na plnenie. Lehota na plnenie je totiž len priestor pre dobrovoľné plnenie, pričom v prípade nesplnenia povinnosti v poskytnutej lehote, nemožno hovoriť o dobrovoľnom plnení. Nakoľko výzva bola doručená odporkyni dňa 12.2.2013, do omeškania sa dostala dňa 13.2.2013. Pretože súd je viazaný návrhom, priznal navrhovateľke právo na zaplatenie úrokov z omeškania až od 28.2.2013. Výšku úrokov z omeškania súd stanovil podľa § 517 ods. 2 O.s.p. s poukazom na vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom v čase vzniku omeškania, keď podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Výška základnej sadzby ECB k 13.2.2013 bola vo výške 0,75%.

Preto súd vyhovel návrhu navrhovateľky a zaviazal odporkyňu na zaplatenie 26.555,13 eur, spolu s 5,75 % ročným úrokom z omeškania od 28.2.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 26.555,13 eur nad výšku 5,75 % ročne od 28.2.2013 do zaplatenia zamietol, nakoľko presahujú zákonom stanovenú výšku.

O náhrade trov prvostupňového konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 3 v spojitosti s § 149 ods. 1 O.s.p. a ustanoveniami vyhl. č. 655/2004 Z.z., pričom výšku priznanej náhrady trov podrobne odôvodnil.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala veľmi stručné odvolanie odporkyňa, ktorá v odvolaní uviedla, že s rozsudkom nesúhlasí, pretože ona dostala byt do daru a nemôže za to, že jej to súd zrušil, nakoľko keď ho ako obdarovaná predávala, mala ho aj zapísaný na príslušnom úrade, že je jej vlastníctvom. Peniaze za ten byt už nemá, čo uviedla aj na prvostupňovom súde, pretože je to už vyše sedem rokov, takže navrhovateľka pýta peniaze neskoro. Prisúdenú sumu nemá navrhovateľka z čoho zaplatiť, pretože je na dôchodku a žiada rozsudok zrušiť ako nespravodlivý.

K odvolaniu odporkyne podala veľmi stručné písomné vyjadrenie navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne, pričom z vyjadrenia vyplýva len toľko, že s dôvodmi uvádzanými v odvolaní sa nestotožňuje, rozsudok považuje za vecne správny a námietky zo strany odporkyne za nedôvodné. Navrhovala rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci s príslušenstvom vo výške 513,58 eur.

Krajský súd v Žiline v dôsledku podaného odvolania odporkyňou vec prejednal v odvolacom konaní a to zákonným postupom podľa § 156 ods. 3 v spojitosti s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania a po preskúmaní rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, preto sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti odôvodnenia prvostupňového rozsudku (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p., odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je jasné, zrozumiteľné a právny záver súdu dostatočne zdôvodnený.

Odvolateľka v odvolacom konaní úspech nemala, náhrada trov odvolacieho konania by náležala navrhovateľke podľa § 142 ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p., ktorá si aj uplatnila náhradu trov za podané písomné vyjadrenie právnu zástupkyňou. Odvolací súd však s použitím ust. § 150 O.s.p. z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov navrhovateľke nepriznal a to z toho dôvodu, že písomné vyjadrenie navrhovateľky podané k odvolaniu odporkyne neobsahuje žiadny právny rozbor, pozostáva v podstate z dvoch viet, že sa nestotožňuje s podaným odvolaním odporkyne, že považuje rozsudok súdu za vecne správny a navrhuje ho potvrdiť. Vzhľadom k tomu, že písomné vyjadrenie neobsahuje riadne iné skutočnosti, odvolací súd navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.